

Intet Endringsforslag var stillet.

Sagen i sin Helhed fattes under Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmig med 49 Stemmer.

Formanden: Forslaget vil nu blive tilstillet Folketinget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Forespørgsel fra 11te kongevalgte Landstingsmand til Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

(Forespørgslen findes i Tidenden Sp. 135).

Forhandlingen aabnedes.

Forespørgeren (H. N. Hansen): Den Forespørgsel, som jeg i Dag med det høje Tings Samtykke skal tillade mig at stille til den højtærede Kultusminister, angaar Formerne for Udtrædelse af Folketirken. Det er ikke min Hensigt her at medtage det mere almindelige Spørgsmaal, som fremkommer, naar en større Kreds af Mænd slutter sig f. Eks. til en Frimenighed og derfor træder ud af Folketirken, ligesom jeg heller ikke vil beskæftige mig med Spørgsmaalet, om nogen paa en andens Begne kan tage Bestemmelse om Udtrædelse af Folketirken. Der kommer f. Eks. der det Spørgsmaal frem, om Forældre ved deres Udtrædelse af Folketirken kunne tage Børnene med eller ikke. Mine Betragtninger skulle indskrænke sig til det Spørgsmaal, hvorledes man skal forholde sig, naar en myndig Person udtræder af Folketirken, hvilke Bestemmelser der er givet derom, og hvorvidt disse Bestemmelser ere fyldestgørende. Hvorledes Indtrædelsen i Folketirken foregaar, vide vi alle; den foregaar gennem Daaben. Der kan ved Siden deraf være Spørgsmaal om Formerne for Indtrædelsen, naar der er Tale om, at reformerte, Katolikker og deslige Folt, der allerede ere døbte, indtræde i Folketirken; dog det ligger jo ikke for her. Men Indtrædelsen sker ellers for alle gennem Daaben, og det er saaledes her i Landet, at skønt jeg ikke tror, man har nogen Oplysning om,

hvorledes Forholdet stiller sig mellem Antallet af døbte og fødte, saa blive dog, saa vidt vides, saa godt som alle Mennesker her i Landet døbte. Jeg kommer jo særlig til at beskæftige mig med kjøbenhavnske Forhold, og jeg skal paa dette Trin af Sagen oplyse, at ved den sidste Folketælling i Kjøbenhavn i 1895, hvor Byen havde et Indbyggertal af 334,000 Mennesker, var der kun 1,113, som paa Listerne skreve sig som staaende uden for Trossamfundet, alle andre hørte enten til Folketirken eller til den katolske, mosaiske Religion o. s. v., og naar jeg kun nævner, at der af Jøder fandtes 3,117 og af Katolikker 2,181, vil det i Sandhed vise sig, at den allerstørste Del af Byens Befolkning — og det samme gælder i endnu højere Grad paa Landet — hører til den evangelisk-lutheriske Bære eller til Folketirken. Disse 1113, der have tegnet sig som staaende uden for Trossamfund, ere i Reglen Folt, som tidligere have hørt til Folketirken, men som senere ere traadte ud deraf, og jeg tror derfor at kunne sige, at Indtrædelsen i Folketirken for de allerfleste Medborgeres Vedkommende sker gennem Daaben.

Men ganske anderledes stiller Forholdet sig, naar man kommer til Spørgsmaalet om, hvorledes Udtrædelsen af Folketirken foregaar; den kan hos vedkommende være motiveret af forskellige Grunde. For saa vidt der her kun er Tale om Mennesker, der efter en alvorlig Overvejelse om, hvorvidt de ville høre til Kirken eller ikke, beslutte sig til at træde ud af den, vilde Sagen ligge mig mindre paa Sinde. Jeg tror ikke at deres Tal er stort, og de finde nok deres rette Vej, hvorledes de skulle bære sig ad dermed. Dog det er kun den ene Klasse af dem, som udtræde af Folketirken; for den anden Klasse ere de væsentligste Ansøger til at træde ud — hvad Tallene ville udvise — først Hensynet til at blive fri for at betale Afgifter til Kirken. Det er ganske vist ikke mange, der derfor gaa ud; men der er dog adskillige. Hovedsagen til Udtrædelse af Folketirken er dog ønsket om at kunne indgaa Egteskab for den borgerlige Dyrighed i Stedet for at skulle modtage kirkelig Vielse. Med Hensyn dertil ville ogsaa Tallene for Kjøbenhavn kunne være oplysende. Jeg nævner kun runde Tal og anfører, at der af saadanne Egteskaber for Kjøbenhavns Magistrat blev i afvigte Aar indgaaet 250, og naar man ser, at de kirkelige Vielsers Tal i Bøbet af det samme Aar beløb sig til 2,500, vil det vise sig, at man for de borgerlige Egteskaber nu er kommet op til et temmelig betydeligt Tal her i Kjøbenhavn. Af disse 250 Egtepar er det i 200 Tilfælde